

Příběh o justiční mafii a zneužívání policie

02.Června 2009 Ivan Langer

Píše se rok 2004. Je krátce před volbami do Evropského parlamentu. V sociální demokracii vládne hysterie. Průzkumy veřejného mínění ukazují, že opoziční Občanská demokratická strana má rekordní podporu voličů. Její preference jsou dvakrát vyšší, než má vládní sociální demokracie. Ta navíc ztrácí i na komunisty, kteří jsou na druhém místě a odsunuli ČSSD na třetí pozici. Rozdíl mezi nimi navíc stále narůstá...

ČSSD podniká zoufalé kroky, aby upoutala voliče. Na celou zemi se z billboardů upřímně usmívá chlapecká tvář mladého šéfa ČSSD Stanislava Grosse.

Tehdejší nejvyšší státní zástupkyně Marie Benešová (současná stínová ministryně spravedlnosti ČSSD) vykřikuje, že je potřeba zatočit s těmi komunálními gubernátory: „Pomaloučku každý starosta se chová jako gubernátor. Samozřejmě jsou mezi nimi i slušní, ale bohužel, spousta z nich podlehla těžkým místním vlivům. Intenzivně se tomu budeme věnovat, protože to začíná být skutečně napjaté a většina nových rodících se velkých kauz je z regionů.“ (rozhovor pro Hospodářské noviny 25. 3. 2004)

Je tři měsíce před volbami, a tak se hledá cokoli, co by mohlo poškodit politického soupeře.

A policejní jednotka skutečně začíná konat a čile zatýká. Soud následně uvaluje vazbu. Média jsou případem zaplněna. Začíná pět let soudních tahanic. Je ničena pověst a život člověka. Ano, píše o případu bývalého primátora Kladna Milana Volfa.

V březnu 2004 ho začala policie stíhat, byl obviněn ze zneužití pravomoci veřejného činitele.

Přestože po celou dobu tehdejší primátor svou vinu odmítal, odstoupil z primátorské funkce a rezignoval na post městského radního i městského zastupitele, aby svou kauzou nepoškodil práci kolegů. Po pěti letech trestního stíhání, vláčení po soudech a veřejném ostouzení odvolací střeďočeký krajský soud před pár týdny Milana Volfa s definitivní platností zprostil obžaloby. Těch pět neuvěřitelných a lidsky náročných let života mu však sotva někdo vrátí.

Připomínám tento příběh v okamžiku, kdy naši zemi zaplavují oranžové billboardy se slovy o justiční mafii a zneužívání policie.

Dech se tají nad touto nestoudností. Stěžejní slogan České strany sociálně demokratické o justiční mafii, která se snaží justici ovládnout tak, aby sloužila zájmům vládnoucí garnitury, pocházející z úst Marie Benešové, je vskutku podivuhodný. Především proto, že právě sama Marie Benešová, která po šest let stála v čele Nejvyššího státního zastupitelství (1999–2005), čile s tehdejší vládnoucí garniturou kooperovala. Odměnou jí byl post stínové ministryně za sociální demokracii?! A tak když sociální demokraté hovoří o justiční mafii a zneužívání policie, hovoří vlastně sami o sobě.

Naděje však pořád žije. Naděje, že lidská paměť není přece jen tak krátká, naděje, že si v případě oranžových populistů lidé konečně uvědomí, že „zloděj křičí – chyťte zloděje!“